

Sygn. akt V U 90/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant st. sekr. sądowy Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 r. w Kaliszu

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 grudnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 5 grudnia 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. S. emeryturę poczynając od dnia (...),**
- 2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz R. S. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

W dniu 31.08.2017 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla R. S..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 05.12.2017 r. w sprawie (...) odmówił R. S. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od tej decyzji R. S. wniósł odwołanie, w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. i w okresie od 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3, 5 tony, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania R. S..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 25 lat, 2 miesiące i 9 dni. Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. i w okresie od 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych w okresach od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. i w okresie od 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W okresie od 10.11.1979 r. do 31.12.1998 r. i nadal odwołujący zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w J.. Ze świadectwa pracy z dnia 03.01.2000 r. wynika zatrudnienie w okresie od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyższej 3,5 tony. Następnie w okresie od 30.01.1990 r. odwołujący pracował na podstawie umowy agencyjnej. Od dnia 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. i nadal do 31.12.1999 r. odwołujący ponownie wykonywał zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w firmie (...) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyższej 3,5 tony. Powyższe wynika ze świadectwa pracy z dnia 02.01.2000 r. Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego wynika z podania o pracę z dnia 07.11.1979 r., angaży z dnia 10.11.1979 r., 29.10.1980 r., 30.04.1981 r., 29.09.1981 r., 01.09.1982 r., 01.01.1983 r., 26.01.1983 r., 01.07.1988 r., 28.05.1989 r., 31.07.1989 r., 17.03.1993 r., 01.09.1994 r., umowy o pracę z dnia 10.11.1979 r., z dnia 01.07.1985 r., z dnia 01.01.1987 r., z dnia 01.02.1989 r., z dnia 02.01.1992 r., podania z dnia 31.12.1991 r., umów o czynności dodatkowe z dnia 14.01.1988 r., 01.07.1988 r., z oświadczenia z dnia 07.04.1986 r., pisma z dnia 22.01.1987 r., pisma z 1993 r. – bez daty szczegółowej.

Odwołujący wykonywał zatrudnienie jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyższej 3,5 tony w okresie od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. i w okresie od 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. Przedsiębiorstwie (...) w J..

Prawo jazdy kategorii C posiada od 29.09.1979 r.

Odwołujący wykonywał zatrudnienie w szczególnych warunkach przez okres ponad 15 lat.

(dowód: zeznania odwołującego, akta osobowe odwołującego, zeznania świadków B. M. i M. Ż.)

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A dział VIII poz.2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymaga także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. nie jest wymagany warunek rozwiązania stosunku pracy.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu

uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres 25 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje. Nie wystawił mu odrębnego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach w spornym okresie. Wskazał jednakże takie zatrudnienie w świadectwach pracy z dnia 03.01.2000 r.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu nie wystawiono świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres, ale wykazano okresy pracy w szczególnych warunkach w świadectwach pracy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 10.11.1979 r. do 29.01.1990 r. i w okresie od 02.01.1992 r. do dnia 31.12.1998 r. Przedsiębiorstwie (...) w J. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Odwołujący wykazał okres ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc. Sąd uwzględnił odwołanie i przyznał odwołującemu emeryturę. O kosztach orzeczono w myśl art. 98 kpc.

SSO Marzena Głuchowska